

העלון טעון גניזה, אין לקרוא בזמן התפילה!

פרשות "בהר-בחוקותי"



זמני השבת



ר"ת	יעיאת שבת	כניסת שבת	הזמנים ליום שבת "אור התמים"
21:00	20:06	18:54	ירושלים
20:57	20:04	19:12	ת"א
21:00	20:07	19:15	חיפה
20:57	20:04	19:12	באר שבע

שבת שלום ומבורך!



מספרים על משפחה מרובת ילדים שמצבה הכלכלי היה קשה, אוכל בסיסי כמעט ולא היה, הילדים הסתפקו במועט ונאלצו להסתדר עם חדר שינה אחד וסלון. האב ניסה הכל, פנה לעייריה, לעמידר לכל גורם אפשרי ברווחה. אך תמיד נתקל בתירוצים והתעלמויות מצד הרווחה. הוא היה על סף ייאוש ואז יום אחד חבר שלו אמר לו "יש רב גדול, תלך אליו לבקש ברכה ותספר לו את מצבך, אולי מהברכה שלו הישועה שלך תגיע". האיש לא כל כך שמח ואף ענה לחברו "מה כבר ברכתו של הרב תעזור לי? אם כל הכבוד, אני לא צריך תרומה קטנה, אני צריך דירה חדשה ל 13 ילדיי שישנים בחדר אחד". חברו עודד אותו ואמר שה' כל יכול ובשניה אחת הוא יכול להושיע אותו וה' בלתי מוגבל. האיש טיפה התעודר והסכים ללכת לקבלת קהל לבקש ברכה מהרב. והינה כאשר הגיעו, ראה האיש תור ענק והחל לקבל פחד ויראה כי הבין שהגיע לרב גדול וחשוב שכולם באים לבקש את עצתו וברכתו. לאחר המתנה ארוכה הגיע תורו. הוא נכנס לרב לקבל ברכה, והחל לבכות על מצבו ועל מצב משפחתו, "אין לנו פרנסה מספיק לצרכי הבית, בנוסף בבית יש חדר שינה אחד המספיק ל 13 ילדיי". הרב שמע את המצב, בירך את האיש והוסיף "קח תפוח לילדייך, בקרוב תראו ישועה גדולה, רק תאמינו בה' ואל תאבדו תקווה". האיש מצד אחד שמע את ברכת והבטחת הרב שיצפו לשועה ושמח, אך לא הבין מדוע הביא לו תפוח אחד ל 13 ילדים. הוא לא שאל שאלות, הודה לרב והלך לדרכו. כאשר הגיע לביתו, הוא סיפר לאשתו את כל אשר אירע אצל הרב ואת הבטחתו שישועתם קרובה לבוא. בצהריים כאשר כל הילדים התאספו סביב השולחן, החל האב לפרוס להם מהתפוח ולחלקו לכל ילדיו שווה בשווה. פתאום, נשמעו דפיקות בדלת. אחד הילדים רץ לפתוח את הדלת. "היכן אביך?" שאלו שלושת האנשים שהיו לבושים בחליפות מהודרות. "אבא, מחלק לנו תפוח לארוחת צהריים". האנשים הזדעזעו והיו חייבים להיכנס פנימה לראות את המחזה. "אנחנו לא מאמינים למראה עינינו, 13 ילדים על תפוח אחד?? מהר מאוד הוציאו עט ודף והחלו לסכם "ביקרנו אצל המשפחה, המצב מזעזע עד כדי כך שהאב חילק ל 13 ילדיו תפוח אחד לארוחת צהריים". סיימו גורמי הרווחה את סיכום הביקור. למחרת כבר המשפחה קיבלה דירה חדשה וגדולה.

ניתן להקשות קושיה מהבטחת ה' בפרשת השבוע, הרי נאמר כבר ונתתי שלום בארץ אז מדוע מוסיף ואומר "וחרב לא תעבור בארצכם"? הרי אם מובטח שלום בארץ אז מן הסתם שלא תעבור חרב בארצכם. אלא, ניתן לפרש על פי רש"י שאפילו מדינה שתוצאה להילחם במדינה אחרת לא תעבור בארצכם וזה מה שנאמר "וחרב לא תעבור בארצכם" שאפילו מדינה שתוצאה להילחם ולעבור דרך המדינה שלנו לא תעבור דרכנו. אך יש פירוש נוסף, יש שלום שהוא בינינו לבין מדינות אחרות ושלום בינינו לבין עצמנו. ומה שכתוב ונתתי שלום בארץ הכוונה היא לשלום בינינו למדינות הסובבות אותנו. "וחרב לא תעבור בארצכם" הכוונה היא שכאן בארץ ניהיה כולנו באחוזה ורעות ושלום וזה מה שהוסיף "חרב לא תעבור בארצכם". ומספרים על אב אחד שרצה ללמד את בנו מהו כוח האחדות. ולכן ציווה על עשרת בניו להגיע אליו כל אחד עם מקל בידו. כאשר הגיעו כל אחד עם מקלו, ציווה עליהם לשבור כל אחד את המקל של עצמו, ועשו זאת ללא מאמץ. למחרת ציווה עליהם לחזור שנית עם מקל. אך הפעם ציווה עליהם כל אחד לנסות בתורו לשבור את כל ה 10 מקלות כשהם ביחד מחוברים. אך לצערם אף אחד לא הצליח. אמר להם האב "מוסר גדול למדתם מכאן, כאשר המקל בנפרד ולבד, קל לשבור אותו, אך כאשר המקלות ביחד מחוברים קשה לשבור אותם, וזוהי כוחה של האחדות..

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

יצחק בן רחל דוד בן נטע עמרם יחיא בן עיישה	גרשון בן רחמה אהרון בן חזלה חי בן ירדנה חנניה בן אסתר יהושוע בן תמו יוחנן בן בסקי נתנאל בן אורלי ישראל בן נרה יעקב בן סעידה אליהו בן רחל שמעון בן עיישה	אורלי בת סעידה נוריה בת נעימה קוקב בת אביגיל אינס בת מרים חדווה בת מסעודה ציפורה בת רבקה ז'נין בת מזל שרה בת זילפה שרה בת חנינה אליס עישה בת סימי חנה בת זוהרה
---	---	--

"לדלג על האהבות הרעות,

ניתן רק על ידי האהבה האמיתית"
(רבי נחמן מברסלב)



ראשון	כג' אייר	שני	כד' אייר	שלישי	כה' אייר	רביעי	כו' אייר	חמישי	כז' אייר	שישי	כח' אייר	שבת	כט' אייר
ל"ח לעומר פטירת הצדיקים קדושי וורמיזא	ל"ט לעומר פטירת הצדיקים: ר' יהושע העשיל ר' אליעזר צבי מקומורא ר' יעקב מליטא	מ' לעומר פטירת הצדיקים: ר' חיים חורי	מ"א לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל	מ"ב לעומר פטירת הצדיקים ר' יצחק ב"ר יששכר אבולעפיא	מ"ג לעומר פטירת הצדיקים ר' יצחק ב"ר יששכר אבולעפיא	מ"ד לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל	מ"ה לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל	מ"ו לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל	מ"ז לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל	מ"ח לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל	מ"ט לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל	כ' לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל	כ"א לעומר פטירת הצדיקים: ר' שלמה מזויל ר' משה חיים לוצאטו הרמח"ל

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל



אמרי נועם

בצור ירום

"כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא, שנאמר 'הליכות עולם לו' אל תקרי הליכות אלא הלכות" (מגילה כח, נידה עג) והינו כי הליכות וכן הלכות הן מלשון הליכה, בבחינת ילכו מחיל אל חיל, והשונה הלכות בכל יום, זהו אדם שכל פרט שהוא לומד בכל יום ויום בתורה הקדושה פועל בו הליכה ממדרגה למדרגה מוסיף והולך מוסיף ואור. ולכן מובטח לו שהוא בן העולם הבא. כיוון שכל חייו תמיד הוא מוסיף ומתעלה בעבודתו הרוחנית ובוודאי סופו להגיע על ידי כך לשלמות רוחנית נפלאה שתזכה אותו להיות לאחר אריכות ימים ושנים מבני העולם הבא. ובנוסף, אדם שזכה במשך כל ימי חייו בעולם הזה תמיד ללכת מחיל אל חיל ברוחניות זוכה שגם לאחר פטירתו כשתעלה נשמתו למקום הראוי לה בגן עדן, תמיד תמשיך להתעלות דרגה אחר דרגה עד אין סוף, ותמיד יתווסף לה עונג והשגה אלוקיים.

(אמרי נועם פרשת בחוקותי מאמר ב')

תוספת קצרה משיעורי הרב: על הפסוק "כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו" מפרש הרב, מדברי אור החיים הקדוש, שכאשר עם ישראל סרים מדרך הטוב, הם גורמים לה' להפוך לרש ומך (עני), וכמי שאין לו כוח להושיעם. כי כל ההשפעות והשפעת תלויים במעשיהם של ישראל. דרך שניה שחס ושלום גורמים לשפע להיטלתק, הוא שהופכים את האמת לשקר. "האמת היא כבדה, על כן נושאה מעטים". טבע האדם, שאינו אוהב לשאת משא כבד, ולפעמים נתקל האדם במצבים שאם יוציא מפיו שקר, יתקדם מהר יותר בעבודה, או יחמוק מעונש שיסקר על הרשויות ויעלים את האמת, ולכן האמת נחשבת בעיניו למשא כבד. ולעומת זאת, השקר נדמה בעיניו לדבר קל ומהיר, ולפעמים גורם לו רק להרוויח. אך צריך לדעת שזה רק להתחלה, כי נאמר "המרמה בדרכיו מתאבל בסופו" וגם "עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבנו".

אדם שהוא מזוכך בשום פנים ואופן הוא לא יכול לדבר על הרע של עם ישראל, ולכן אדם שדורש ברבים (בכל מיני אירועים וכיו"ב) יזהר מאוד שלא למנות את עוונותיהם של עם ישראל. וזהו אחד מהסימנים שהוא עדיין לא זכה להתקרב לה' באמת. אם הוא מסוגל לחשוב לא טוב על עם ישראל, אפילו אם זה קיים רק במחשבה, סימן שהוא עדיין רחוק מה', אף על פי שמבחינה חיצונית ב"ה הוא נראה בסדר גמור, אבל מבחינת הפנימיות עדיין יש בו מריקבון ומטה, כי לא יתכן שאדם שנשמתו נזדככה שהוא יוכל לדבר על ה'. והכוונה היא כמו שאומר בעל התניא כשאדם מדבר על יהודי הוא למעשה מדבר על ה' יתברך, כי יש שתי אהבות, אהבת ה' ואהבת ישראל, אהבת ישראל נקראת כלי, ואהבת ה' נקראת שפע, השפע יכול לרדת רק במקום שיש כלי, והכלי של אהבת ה' זהו אהבת ישראל, משמע שמי שאין לו אהבת ישראל אין לו כלי לקבל את השפע. לכן אסור לקטרג על עם ישראל, גם אם ראית אל תאמר העם הזה עושה כך וכך, או פלוני עושה כך וכך. "אל תלשן עבד אל אדוניו" (משלי ל'). כי הלשנה של יהודי שמלשין למטה, נותנת כח לעשרה מרכבות של טומאה לקטרג על עם ישראל. בשעה שאמר ישעיהו הנביא "כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב" (ישעיהו ו'), כתוב בראשית חכמה (שער הקדושה – פרק ארבעה עשר) שמיד ירד מלאך מן השמיים עם גחלים והניחם על פיו, אמר לו "למה אתה אומר ככה על עם ישראל? אין לך רשות לדבר כך." אפילו שהוא היה נביא גדול מאוד, הוא היה נביא הנחמות, לא עמדה לו שום זכות.

כאשר אדם רואה מישהו שעושה טעות הוא צריך להשתדל להוכיח אותו בעדינות, במקום שלא ישמעו אנשים אחרים, לעשות הכל כדי לא לפגוע בו... (כפי שנספר על רבי זושא בשבוע הבא).

(בצור ירום" חלק א', פרק א', עמ' 166-167).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי



רבינו נהג להתפלל לפני היציאה לדרך, אך לעיתים כשהיה בבא סאלי מתעכב בדרכים, והיה מוכרח להתפלל, היה יורד מן המכונית ומתפלל באיזו פינה. ומעשה שנסע רבינו מבדוניב לקסר-א-סוק – רשדייה, וביקש מהנהג לעצור את האוטובוס ולהמתין לו כדי שיוכל להתפלל. אך הנהג סרב בכל תוקף. "אם כן, תן לי לרדת מהאוטובוס" אמר בבא סאלי לנהג. הבבא סאלי ירד והחל להתפלל. ובנתיים, הנהג לא הצליח להמשיך בנסיעתו, האוטובוס התקלקל. אך כאשר סיים בבא סאלי את תפילתו ועלה על האוטובוס, שאל מדוע לא נוסעים, סיפרו לו שהאוטובוס לא מניע, ביקש הבבא סאלי שיגידו לנהג שעכשיו אפשר להמשיך לנסוע. ובאמת כך קרה. מקרה דומה קרה לרבינו בארץ ישראל, שנסע במונית שהנהג סירב לעצור ולחכות ובבא סאלי ירד להתפלל מנחה וכאשר חזר ראה שהמונית עדיין לא נסעה. כאשר בבא סאלי אמר לנהג להניע באמת ראה הנהג שמדובר באיש קדוש ומכובד וביקש את סליחתו..

ובשבוע הבא נביא מעשה, מה עשה שוטר התנועה במקום בו התפלל בבא סאלי ??

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב



סיפר פעם רבי נחמן מברסלב, על איש אחד שחלם כי בעיר וינה תחת גשר העומד במקום מסויים – נמצא אוצר גדול. ויהי בבוקר ותפעם רוחו, והחליט לנסוע לשם. בעודו חושב כיצד לבצע את החפירה ולמצוא את האוצר, עבר שם חייל ושאל אותו מה הוא מחפש, חשב האיש כי טוב לספר לחייל את חלומו בכדי שיעזור לו לחפור ויחלקו ביניהם את האוצר. החייל שמע את חלומו של היהודי, צחק ואמר "יהודי טיפש, וכי שם לב אתה לחלומות? הלא גם אני חלמתי שבמקום כך וכך בעיר כך וכך אצל יהודי בשם פלוני במחסן ביתו מוחצא אוצר גדול מתחת לאדמה, וכי אני אאמין לזה ואסע לשם? היהודי השתומם ונחרד, כי אותו מקום ואותה עיר ואותו בית הם שלו, וגם השם שהזכיר החייל הוא שמו, ונסע מהר חזרה אל ביתו וחפר מתחת למחסן וגילה שם אוצר ענק. וכך העניין בעבודת ה' ובהשגת האושר, אין צריך לנסוע למרחקים כדי להצליח לשמוח ולעבוד את ה', כי קרוב אליך הדבר מאוד בפך בלבך לעשותו. כשתחפש היטב תמצא את האוצר והאושר אצלך... (שיח שרפי קודש א – תקפ).

גם אתם יכולים להיות שותפים ביזכי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים ביזכי הרבים. צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש



מספרים על גביר גדול בשם אביגדור, שהיה אדם עשיר בעל נכסים רבים. הוא אומנם לא נמנה עם החסידים אך הוא אהב את שמחת חיייהם שהקרינו וליבו נמשך לבית מדרשם. בעיה אחת בולטת היתה לגביר, הגאווה. תמיד התהלך בגב זקוף ובראש מורם כלפי מעלה, הוא היה נוהג להתהלך ולומר "איני זקוק לשום דבר בעולם וכל העולה על רוחי יכול אני להשיג...". הוא לא היה קמצן, אדרבה תמיד הוא נהג לחלק כסף לנזקקים, אלא שגם תרומה זו השתלבה בגאווה... יום אחד, הגביר הגיע לבעל שם טוב הקדוש, הוא הביא תרומה לרב וחיך תוך כדי גאווה. "במה אוכל לברך אותך על נדיבותך?" שאל הבעל שם טוב את הגביר. "כלום, יש לי הכל, לא חסר לי דבר...". הבעל שם טוב ניסה שנית, "ברכה כלשהי?" הגביר חיך בגאווה "איני זקוק לשום ברכה, יש לי הכל. יש לי משפחה וכסף בלי סוף...". הביט בו הבעל שם טוב ואמר "טוב... אם אין לי במה לסייע לך, אולי תוכל אתה לסייע לי? ברצוני לשגר מכתב אל רבי צדוק, מנהל הגמח בעיר מגורין – ברודי, אבקשך למסור לו את המכתב...". העשיר הסכים ותחב את המכתב לכיסו והמשיך לדרכו. כאשר הגיע לעיר ברודי, העניין נשכח ממנו והוא לא הלך לרבי צדוק כפי שהבטיח לבעל שם טוב, המכתב נשאר אצל הגביר. עברה תקופה, תושבי ברודי הרגישו שמשוהו רע אידע לגביר, הוא כבר לא הולך בגאווה, התרומות שלו ירדו, עסקו החלו לצנוח, והשמועות על התמוטטות הגביר כלכלית החלו להישמע ברחבי העיר. פניו של הגביר היו נפולות ועצובות. תושבי ברודי החלו לרחם עליו, אך היו כאלה שכל כך שמחו לראות איך האיש הגאווה שרמס אנשים הפך להיות עני חסר אמצעים. הגביר לצערו נאלץ למשכן את האחוזת שלו ולעבור לדירה קטנה וישנה. הוא נאלץ להשיג עוד כסף ולכן החליט למכור גם את בגדיו כדי לקנות אוכל לילדיו. הוא פתח את ארון הבגדים ותחב את ידיו לכיסיו של המעיל לראות אם נותר בהם דבר מה, בטרם יוציאו למכירה. ואכן, חיפושיו לא היו לריק, הוא מצא מעטפה, ברגע הראשון לא הבין מהיכן המעטפה הגיעה אליו. הוא הביט במילים "רבי צדוק" ונזכר – זוהי המעטפה של הבעל שם טוב הקדוש! רגש עמוק של בושא מילא את ליבו, כזה חוסר אחריות ואי ציות לשליחות של הרבי. הוא אף נזכר במילים "לא חסר לי דבר, איני זקוק לשום ברכה..." הוא החל לבכות. "שש עשרה שנה חלפו מאז... איך שהזמן רץ, כמה תהפוכות עברו עליי מאז...". אך מוטב מאוחר מאשר אף פעם לא – אמר לעצמו והחליט ללכת למסור את המעטפה לרבי צדוק. הוא פגש אדם מסויים ברחוב ושאל אותו האם הוא מכיר את רבי צדוק והיכן הוא גר, האיש חיך וענה "בדיוק היום הוא נבחר להיות ראש ועד גמח, וכעת הוא נמצא בבית המדרש, כל העניים הולכים אליו לקבל עזרה כספית". הגביר שאל את אותו אדם, מה הוא מעשיו של רבי צדוק לפני כן, והאיש השיב לו "הוא עסק שנים רבות בתיקון בגדים והתפרנס בצמצום רב. הוא תמיד התנהג בצניעות וענווה והמזל החל לאחרונה להאיר לו פנים, לפתע פתאום החלו הזמנות גדולות כ 5000 חליפות לחיילי הצבא, ובתוך זמן קצר הפך להיות עשיר גדול. אלא שעושרו לא פגע בו והוא נשאר צנוע ובעל ענווה, והיום הוא נבחר לראש הועד לגמילות החסדים". העניין החל להיות מוזר לאביגדור, "אם רק היום נבחר רבי צדוק לראש ועד הגמח, אז כיצד אמר לי הבעל שם טוב למסור לרבי צדוק – מנהל הגמח את המעטפה? הרי לפני 16 שנה הוא לא היה מנהל הגמח, ורק היום הוא נבחר לכך...". הוא הלך לפגוש את רבי צדוק... כאשר הגיע תורו להיכנס לרבי צדוק, הוא ביקש למסור לו מכתב מלפני 16 שנה מאת הבעל שם טוב והתנצל וסיפר לו על סיבת העיכוב, והשתלשלות העניינים. הם פתחו יחד את המעטפה וקראו את המילים הבאות: "מוסר מעטפה זו, היה עשיר גדול אך עתה הוא עני מרוד. אומנם בהתנהגותו השחצנית וגסת הרוח הביא על עצמו במו ידיו את מצבו, אך בכך כבר שילם די והותר. עתה אין לו מאומה לפרנסת בני ביתו. מכיוון שנבחרת היום לוועד גמילות החסדים, עשה נא ככל יכולתך לעזור ולסייע לו להתחיל מחדש. אביגדור יצליח בעסקיו ובפעם הזאת יהיה ראוי לעושר. וזה לך האות לאמיתות הדבר – אשתך בהיריון ואומר אני שאתם מצפים לבן זכר – מזל טוב! " הלם מוחלט, היה להם, וטרם סיימו להתאושש נכנס הגבאי והכריז "מזל טוב מזל טוב נולד לרבי צדוק בן זכר!! " לא חלף זמן רב, ורבי צדוק יחד עם הגביר אביגדור שמזלו האיר לו פנים נסעו יחדיו לרבי ישראל בעל שם טוב להודות לו על ברכותיו ולהסתופף בצילו ולדבוק בדרכיו הקדושות...

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א



"ושכר הזריזות בהשכמת הבוקר אין לתאר, שכן מצינו בדברי רבותינו שהפליגו עד מאוד בשבחו ובגודל מעלתו ושכרו הרב והצפון למזדרז להשכים קום לעבודתו יתברך שמו, וביותר תגדל תפארתו אם יזכה לעמוד ממיטתו בחצות הלילה, לעבודת בוראו מה יופיו ומה רב טובו, ולחיבת הקודש נמנה מעט מזעיר משכרו...
א. מכוניע את יצרו הרע. ב. מוליד בליבו – אהבת השם. ג. זוכה לאמונה שלימה בהשם יתברך. ד. זוכה לפתיחת שבילי השכל. ה. זוכה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו עליו השלום. ו. זכות עומדת לבניו. ז. זוכה להיות מכלל נוחלי חיי העולם הבא. ח. זוכה שתפילתו נשמעת. ט. מסגל לבניו נפש ישרה. ונפרט על כל אחד מהסעיפים:

א. כתב מרן החיד"א הקדוש בספרו המתוק "דבש לפי" (מערכת ה אות יג) השכמה – אמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות סב:) הבא להרץ השכם להרגו, פירוש אם בא היצר הרע להרץ על ידי פיתוי מעשים שאינם הגונים, אין כוח שתהרגהו יותר מאשר על ידי ההשכמה. כי השינה אחת משישים במיתה, (ליקוטי גורי הארי זל כתב יד). ובזה יובן היטב מה שאמר דוד המלך ע"ה "וליבי חלל בקרבי" (תהילים קט כב), והיינו שעל ידי קומו בחצות הלילה הרג ליצר הרע. וקל וחומר אם דוד המלך עליו השלום שלא היה ישן שישים נשימות, והוא חי וקיים, הוצרך כל ימיו לקום בחצות, כדי לשבר את יצרו ותאוותו, אנו הקטנים על אחת כמה וכמה...
(מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 75-74).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א



אדם שמתעורר להכניע את עצמו ולשוב בתשובה לפני הבורא, די לו בגערה, ואילו הכסיל שאין לו חשבון נפש ואינו חושב – למה עובר עלי מה שעובר? הוא יכול גם לקבל מכות על גבי מכות ולא להתעורר... וזה מה שנאמר "תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה" (משלי יז), ובחז"ל כתוב "אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי: טובה מרדות אחת בליבו של אדם יותר מכמה מלקיות וכו'." "וריש לקיש אמר יותר ממאה מלקיות... שנאמר תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה" ורש"י מסביר – מרדות אחת: לשון רידוי והכנעה, שאדם שם על ליבו מאליו... כלומר האדם מתעורר להכניע עצמו ולשוב בתשובה שלמה מעצמו לפני הבורא. ועיקר מה שהאדם צריך להכניע את עצמו לתשובה שלמה, זה לא לשכוח שום טובה מהטובות שעשה לו איזה אדם כלשהו שהם למעשה גם הטובות שגרים ה' יתברך שיעשו עימו... (מתוך שערו בתודה, עמ' 32).

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל



המעשה הבא אירע במהלך מסעו של הבן איש חי לארץ ישראל, המסע היה אמור להימשך שבועות אחדים, על חולות המדבר הצחיח. הבן איש חי הצטרף לשיירת גמלים שעשתה את דרכה על חולות המדבר אל ארץ ישראל. לאחר כמה ימים, הגיע ובא ערב שבת קודש. הבן איש חי ביקש מראש השיירה השיח' לעצור את השיירה מפני כבוד השבת. "השתגעת? מקום זה מלא בשודדים אכזרים וחיות טורפות..". אנו לא עוצרים כאן בשום פנים ואופן. ראש השיירה המשיך והבן איש חי החל להקים לעצמו אוהל ולהתכונן לשבת הקדושה. ראש השיירה היה מסוקרן לראות מה יעלה בגורלו והחליט להסתתר ולצפות במתרחש. החשיכה ירדה, הבן איש חי היה עסוק בשירי שבת ובסעודתו. והינה לפתע ראה ראש השיירה את השודדים האכזרים מתקרבים לאוהל של הבן איש חי, עם חרבות שלופות בידם. הוא החל לפחד ולהסתתר שבטעות לא יראו גם אותו. הוא הבחין בראש השודדים האכזרי שנכנס לבדוק את ה"טרף" באוהל, אך מיד לאחר שניה, ברח משם ראש השודדים ונס מפני הבן איש חי. ראש השיירה לא הבין מהי הסיבה שגרמה לראש השודדים לפחד ולברוח מהבן איש חי, הוא החליט לרדוף אחריו ולשאול אותו לפרש העניין, ועל כך נגלה בשבוע הבא...

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל



בני אדם שהתפללו ביחידות, כל אחד ואחד בפני עצמו ולא שמעו קדיש וקדושה וברכו, ואחר כך הצטרפו ביחד ונעשו מניין. כתב מרן השולחן ערוך, שעומד אחד מהם ואומר קדיש וברכו וברכת יוצר אור ולא יותר, וזהו נקרא (מגילה כג:) פורס על שמע, לשון פרוסה, חתיכה, שאין אומרים אלא חלק מברכות קריאת שמע. ולאחר סיים ברכת יוצר אור, עומדים ואומרים אבות וגבורות וקדושה וברכת אתה קדוש, וזהו נקרא עובר לפני התיבה. ואין עושים דברים אלו פחות מעשרה משום שהם דברים שבקדושה. עד כאן. אולם בזמנינו אין המנהג כן, אולם אם התפללו בבית הכנסת בלי מניין וכשסיימו תפילת שמונה עשרה, הגיעו אנשים נוספים לבית הכנסת, ונעשו מניין, נחלקו הפוסקים אם יכולים לומר חזרה עם קדושה או לא, והעקר להלכה שרשאים לומר חזרה עם קדושה וברכת כהנים. (ילקוט יוסף עמ' קכב).

נשים פטורות ממצוות קריאת שמע מפני שיש זמן קבוע לקריאת שמע, וכל מצוה עשה שהזמן גרמא, נשים פטורות. ולפיכך, פטורות הן גם מברכות קריאת שמע ערבית ושחרית. ואף על פי שראוי להן להחמיר על עצמן ולקרוא קריאת שמע כדי לקבל עליהן עול מלכות שמיים ועול מצוות, מכל מקום אינן רשאות לברך ברכות קריאת שמע בשם ומלכות, מפני שיש בזה חשש איסור ברכה לבטלה לדעת הרמב"ם, וסיעתו מרביתנו הראשונים שסוברים שאסור לנשים לברך על מצוות עשה שהזמן גרמא שמקיימות אותן. וכן דעת מרן השולחן ערוך וספק ברכות להקל. והוא הדין בברכות של פסוקי דזמרה ברוך שאמר וישתבח, שלא יברכו אותן בשם ומלכות. (יבי"א ח/ב.1).

לא יקרא קריאת שמע כנגד ערוות קטן, אפילו הוא תינוק בן יומו. ומכל מקום דווקא לעניין קריאת שמע יש להחמיר בזה, אבל מותר לברך כנגד ערוות קטן, ולכן אין המוהל צריך לכסות ערוות התינוק או להטב פניו בשעה שמברך על המילה (הליכ"ע ח/א עמ' קטז).

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א



בגמרא, (סנהדרין יא עמ' א) יש מעשה המלמד על גודל חשיבותה של הזהירות בכבוד הזולת, שאין להקל בה כמלוא נימה, גם במחיר ויתורים גדולים ואפילו ויתור רוחני. וכך מספרת הגמרא: רבי יהודה הנשיא היה יושב ודורש בדברי תורה, והינה ריח חריף של שום נידף באוויר. רבי יהודה הנשיא הריח את הריח החריף של השום, וזה הפריע לו מאוד, והוא ביקש כי מי שאכל שום - יצא מהשיעור וילך לחיים טובים ולשלום. ומחר יבוא כשיסור ממנו ריח השום. קם רבי חייא הגדול, תלמידו המובהק של רבי יהודה הנשיא, ויצא מבית המדרש. ראו זאת התלמידים, וקמו אף הם מפאת כבודו של רבי חייא, ויצאו מהשיעור. וכך התבטל השיעור מפני שכולם יצאו. למחרת פגש רבי שמעון בנו של רבי יהודה הנשיא, את רבי חייא, ושאלו "למה ציערת את אבא? בגלל השום שאכלת התבטל השיעור..". "חלילה" ענה רבי חייא, "לא תהא כזאת בישראל! לא אני הוא שאכלתי את השום, אך כאשר ביקש רבינו שמי שאכל שום יצא - יצאתי אני כדי שלא ירגישו מי הוא זה שכן אכל שום". כך ויתר רבי חייא על השיעור של רבי יהודה הנשיא, ואף גרם לכך שהשיעור התבטל העיקר בלבד שלא יתבייש אותו תלמיד. עד כדי כך לבטל שיעור והעיקר לא לפגוע ביהודי!

מספרים על מאור הגולה הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל, שהיה גאון עולם, אשר כבר בצעירותו נודע בשערים והתפרסם בגדלותו. עשירים רבים אשר היו להם בנות שהגיעו לפרקן חפצו בו לחתן עבור בתם, לפי שהיה גדול בתורה, עניו, ובעל קדושה יתרה. ואכן, בסופו של דבר בא העילוי ברית האירוסין עם בתו של גביר גדול, שאוהב תלמידי חכמים. לאחר שמחת האירוסין ביקש הגביר העשיר מאת החתן לבוא עימו לבית המדרש להשתעשע בדברי תורה עם כמה גאוניו, ולבדוק את גאונותו של רבי עקיבא, אך ממה שאירע שם, רצה הגביר לבטל את השידוך ואת הסיבה לכך נגלה בשבוע הבא.. (משכני אחריו, במדבר, עמ' לב-לג).

העלון מוקדש להצלחת:

מור אבי אוריאל בן ציפורה	מרת אימי ויויאן בת נוריה
עזרא בן נאוה	בת חן בת עירית
גיא בן איריס	בר ושרית ישראל
אלעזר בן כוכבה	אליעד אליהו בן אריאלה

העלון מוקדש לרפואות:

מרים בת אסתר בלור	צ'יצ'אן בן ביסקה
ראובן בן חנה	חזלה בת חביבה
מרדכי בן ג'ראן	אהוד בן רבקה
חיה אביגיל בת אליס	דביר בן גאולה
זהבית בת חנה	אושרה סעידה בת עליזה

"עין חיים היא למחזיקים בה"

המעוניינים לסייע בהוצאת העלון ובזיכוי הרבים, מוזמנים ליצור קשר:
במספר: 0523458725 או במייל: mahamardaniel@walla.co.il